

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Fogheli Oleg Vasile, născut la 27 octombrie 1994, originar din s. Glinjeni, r-nul Fălești și domiciliat în or. Fălești, str. Horia 67.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.12.2014 – 07.07.2015 (prima instanță);
2. 27.07.2015 – 07.04.2016 (instanța de apel);
3. 03.08.2016 – 14.12.2016 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 07 iulie 2015, Fogheli Oleg a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Fogheli Oleg a fost învinuit în faptul că, la data de 02 iulie 2014, în jurul orei 12.30, aflându-se în or. Soroca, pe malul râului Nistru, având intenții criminale și scop de profit, prin acces liber, în mod deschis, a sustras și însușit de la Iațcova Valentina un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 200 lei, iar cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață, din urechea stângă a smuls cercelul din aur în valoare de 800 lei, cauzând astfel părții vătămate Iațcova Valentina o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 1000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Fogheli Oleg să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit.e), f) Cod penal, și să-i fie

aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie adăugat parțial la pedeapsa stabilită, partea de pedeapsă fixată prin sentința Judecătorei Soroca din 07 noiembrie 2014 și 04 decembrie 2014, și să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând în motivare că:

- concluziile expuse în sentință sunt greșite, soluția adoptată fiind neîntemeiată, care contravine circumstanțelor faptice ale cazului;

- instanța nu a cercetat probele prezentate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, sub toate aspectele, complet și obiectiv, și în ansamblul lor, cu verificarea acestora sub aspectul pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, nu le-a apreciat la justa lor valoare;

- vinovăția lui Fogheli Oleg în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, din 12.11.2014, procesul verbal de cercetare la fața locului, din 02.07.2014, descifrările convorbirilor telefonice, ordonanța de ridicare și procesul verbal de ridicare din 01.10.2014;

- instanța n-a luat în calcul personalitatea inculpatului, ocupația acestuia, faptul că el comite sistematic infracțiuni din domeniul patrimonial pentru a-și acumula mijloace bănești. La fel, nu s-au analizat descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la compania „Orange” conform cărora telefonul a fost realizat în numai 2 zile după comiterea infracțiunii. Instanța de fond unilateral a examinat cazul, nu a verificat sub aspectul pertinentei, veridicității, concludenții și utilității probele prezentate de partea apărării, luând la bază declarațiile inculpatului, nu a apreciat critic poziția dublă a părții vătămate, care fiind intimidată de inculpat a negat participarea acestuia la comiterea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia că inculpatul Fogheli Oleg necesită a fi achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Cu referire la apelul procurorului, instanța de apel a conchis că este unul declarativ și în mare parte se bazează pe descrierea probelor acuzării, care de altfel nu demonstrează incontestabil vina inculpatului în fapta incriminată, apelul nu conține argumente întemeiate, iar afirmațiile expuse în acest apel sunt

contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Totodată, instanța de apel a menționat că respectând legislația procesual-penală, la demersul procurorului, a fost reluată cercetarea judecătorească potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, au fost audiați nemijlocit în ședința de judecată partea vătămată Iațcova Valentina, martorul Godorog Mihail și inculpatul Fogheli Oleg.

În confirmarea argumentelor din apelul declarat, procurorul a făcut referire la probele din dosarul penal, astfel, au fost cercetate în ședința de judecată a instanței de apel: plîngerea înaintată de partea vătămată Iațcova Valentina din 02.07.2014, prin care a solicitat luarea măsurilor cu persoana de gen masculin, necunoscută, care la data de 02.07.2014, în jurul orei 12.30, i-a sustras în mod deschis un cerceț de aur și telefonul mobil de model „Samsung”, cauzându-i o pagubă materială considerabilă de 1000 lei (f.d.14, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.07.2014, potrivit căruia a fost cercetată o porțiune de teren de pe plaja râului Nistru, din apropierea micro-raionului Soroca-Nouă, or. Soroca și anume spre s. Egoreni, r. Soroca (f.d. 16-17, vol. I); fișa fotografică din 02.07.2014 - anexă la procesul verbal de cercetare la fața locului, din 02.07.2014 (f.d. 18-26, vol. I); procesul-verbal de audiere a victimei Iațcova Valentina din 02.07.2014 (f.d. 29-30, vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Iațcova Valentina din 19.07.2014 (f.d. 32-33, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 12.11.2014, potrivit căruia, fiind prezentate spre recunoaștere șase fotografii, partea vătămată Iațcova Valentina a indicat asupra persoanei din fotografia nr. 4, care la data de 02.07.2014 a jefuit-o în timp ce se afla pe malul râului Nistru în apropierea micro-raionului Soroca-Nouă, fiind indicat că în momentul cînd a fost jefuită, persoana de pe fotografie avea părul mai lung, nu era frezat atît de scurt (f.d. 35, vol. I); ordonanța de ridicare de la Ciuburciu Angela a telefonului mobil de model „Samsung”, cu IMEI: 35767903197784, de culoare neagră din 01.10.2014 (f.d. 38, vol. I); procesul-verbal de ridicare de la Ciburciu Angela a telefonului mobil de model „Samsung”, cu IMEI: 35767903197784, de culoare neagră, din 01.11.2014 (f.d. 39, vol. I); fișa fotografică din 01.10.2014 - anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 01.10.2014, r. Soroca, s. Șeptelici (f.d. 40-41, vol. I); lista descifrărilor apelurilor telefonice (f.d. 74-78, vol. I); încheierea Judecătoriei Soroca din 24.07.2014, prin care a fost autorizată culegerea de la instituția de telecomunicații „Orange” SA, a informațiilor privind descifrările convorbirilor telefonice (f.d. 84-85, vol. I); lista descifrărilor apelurilor telefonice (f.d. 87-90, vol. I); descifrările apelurilor telefonice efectuate (f.d. 102-104, vol. I); declarațiile părții vătămate

Iațcova Valentina depuse în instanța de judecată (f.d. 190-193, vol. I); declarațiile martorului Parasii Ghenadie (f.d.195, vol. I); declarațiile martorului Lefter Victor (f.d. 197-198, vol. I); declarațiile martorului Migulea Galina (f.d. 200-201, vol. I); declarațiile martorului Godorog Mihai (f.d. 207-208, vol. I); declarațiile martorului Chistol Vasile (f.d. 210, vol. I); declarațiile martorului Ciuburciu Angela (f.d. 212, vol. I).

Instanța de apel, analizând declarațiile părții vătămate Iațcova Valentina, depuse în prima instanță și cele depuse în instanța de apel, a constatat că acestea rămân neschimbate în ce privește evenimentele petrecute la 02.07.2014, aproximativ la ora 12.30, pe malul râului Nistru. Cu referire la persoana care a atacat-o la data nominalizată, a indicat, că inculpatul Fogheli Oleg nu are asemănări cu acea persoană, or, acea persoană era smolită, cu ochii adânciți în orbite, sprâncene negre, avea înălțime aproximativ de de 1,70 m și era mai înalt decât ea (adică, Iațcova Valentina), iar Fogheli Oleg este de o statură asemănătoare cu a ei.

Totodată, instanța de apel a indicat în acest sens, că declarațiile părții vătămate Iațcova Valentina depuse în prima instanță și în instanța de apel coroborează întru totul și cu cele depuse la faza urmăririi penale, unde ultima a relatat aceleași caracteristici a persoanei care i-a sustras bunurile în ziua incidentului și anume că acea persoană avea vârsta cuprinsă între 20-25 ani, de statură mijlocie, cu înălțimea de aproximativ 170 cm, corpolență medie, la piele se asemana cu persoanele de origine romă, ochii de culoare neagră, adînc fixați, privire înțepătoare, frezură scurtă, cu bretonul pînă la mijlocul frunții, părul de culoare neagră, ondulat, sprîncenele cu dimensiune mijlocie, caracteristici care de fapt nicidecum nu pot fi atribuite lui Fogheli Oleg.

Fiind întrebată despre motivele pentru care a indicat asupra fotografiei inculpatului în cadrul acțiunii de recunoaștere a persoanei după fotografie, efectuată la 12.11.2014, Iațcova Valentina a relatat, că pe acea fotografie învinuitul avea careva caractere asemănătoare la înfățișare cu persoana care a atacat-o, adică a arătat la Fogheli Oleg, deoarece dintre persoanele prezentate spre recunoaștere acesta cel mai mult semăna cu infractorul. Partea vătămată a indicat că acțiunea de urmărire penală respectivă a avut loc la 12.11.2014, adică la mult timp după ce a fost comisă infracțiunea. Atît în instanța de fond, cît și în instanța de apel, Iațcova Valentina a declarat că este absolut convinsă că persoana care a atacat-o nu este Fogheli Oleg, pe acesta prima dată l-a văzut în ședința de judecată. A indicat că nu a fost influențată de nimeni pentru a depune astfel de declarații.

Martorul Migulea Galina, în prima instanță a relatat despre faptul cum Iațcova Valentina, într-o zi de vară a anului 2014 a fost atacată și jefuită de către o

persoană pe malul râului Nistru. A specificat că cele întâmplate le-a relatat din spusele lui Iațcova Valentina, personal însă nu a fost prezentă în momentul comiterii infracțiunii.

Instanța de apel a relatat că declarațiile martorului Parasii Ghenadie, precum și declarațiile martorului Lefter Victor, puse la baza acuzării, nu demonstrează în nici un fel vinovăția inculpatului Fogheli Oleg în comiterea infracțiunii imputate, or, prin aceste declarații a fost constatat doar faptul de refuz al lui Fogheli Oleg de a depune declarații și de a participa la acțiunea de urmărire penală - recunoașterea persoanei.

La fel, instanța de apel a mai specificat că martorul Godorog Mihai, atât în prima instanță, cât și în cea de apel a declarat că nu cunoaște persoana care i-a realizat telefonul mobil de model „Samsung”, careva date despre acea persoană nu a notat. A indicat cu certitudine, că inculpatul Fogheli Oleg nu este persoana care i-a vândut telefonul în cauză. Pe inculpat prima dată l-a văzut pe fotografie la inspectoratul de poliție.

Martorul Chistol Vasile în prima instanță a declarat, că telefonul de model „Samsung”, culoare sură, l-a procurat într-o gheretă de reparație a telefoanelor cu prețul de 250 lei. Telefonul în cauză l-a făcut cadou concubinei sale, Ciuburciu Angela. Ulterior, din spusele concubinei a aflat că a fost poliția și i-a comunicat că telefonul este furat.

Fiind audiată în prima instanță, martorul Ciuburciu Angela a depus declarații analogice celor date de martorul Chistol Vasile.

Astfel, instanța de apel a reiterat că partea vătămată chiar în cadrul urmăririi penale și ulterior în instanță, a dat caracteristicile unei alte persoane ca persoană care a jefuit-o și nicidecum nu a inculpatului Fogheli Oleg. Ultima a mai menționat, că după fotografie Fogheli Oleg ar fi avut careva trăsături asemănătoare cu a persoanei care a jefuit-o, dar cu certitudine că nu-i Fogheli Oleg, fiind în primul rând diferența vădită în statură, iar instanța de apel a atestat că n-are nici un temei de a nu conferi acestor declarații un grad înalt de credibilitate, or, partea vătămată din start a avut una și aceeași poziție. În acest sens, instanța de apel a notat că și declarațiile martorului Godorog Mihail, care atât la urmărirea penală, cât și în instanța de fond și cea de apel, a indicat că, Fogheli Oleg nu este persoana care i-a vândut telefonul, pe acesta văzându-l pe fotografie la IP Soroca.

Analizând și cercetând totalitatea probelor prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii formulate lui Fogheli Oleg în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, instanța de apel a conchis că, Fogheli Oleg nu este persoana, care la 02.07.2014 în jurul orei 12.30, în or. Soroca, pe malul râului Nistru, în mod deschis, a sustras și însușit de la Iațcova Valentina un telefon mobil de model

„Samsung” în valoare de 200 lei și aplicând violența nepericuloasă pentru viață, din urechea stângă i-a smuls cerceul din aur în valoare de 800 lei, cauzând astfel lui Iațcova Valentina o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 1000 lei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că în urma evaluării integrale a probelor prezentate, în afara oricărui dubiu rezonabil, a fost dovedită nevinovăția inculpatului Fogheli Oleg în comiterea infracțiunii incriminate, în cadrul ședinței de judecată nefiind aduse probe veridice care ar demonstra că ultimul a comis infracțiunea incriminată, prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal. Totalitatea probelor cercetate de către instanță nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză probe pertinente, concludente și utile, care ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Fogheli Oleg.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, care indicând temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare, invocând că:

- sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt ilegale;
- partea vătămată Iațcova Valentina, a indicat direct în cadrul urmăririi penale la Fogheli Oleg, declarând despre caracteristicile specifice a ochilor, privirea acestuia, dimensiunile sprâncenelor. Partea vătămată a mai specificat că părul la persoana din poză este mai scurt, iar la făptuitor frizura în momentul comiterii infracțiunii era mai lungă;
- partea vătămată a fost intimidată înainte de începerea ședinței de către inculpat, fapt ce a provocat schimbarea poziției din partea lui Iațcova Valentina;
- instanța de judecată nu a luat în considerare caracteristica inculpatului, care are un comportament neadecvat în societate, a comis anterior încălcări a ordinii publice, se caracterizează negativ;
- instanța de apel superficial a examinat probele acușării și a apărării, pronunțând o decizie ilegală;
- probele prezentate de acușare dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar instanța de apel a indicat că acestea urmează a fi respinse cu motivarea neunivocă a probelor;
- erorile comise de prima instanță au fost menținute și de instanța de apel;
- instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra motivelor invocate în apel;
- prima instanță și instanța de apel nu au clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, adoptând hotărâri ilegale de achitare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce prevede că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, analizând și motivele indicate de recurent, în susținerea temeiului invocat, precum că *„sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt ilegale; erorile comise de prima instanță au fost menținute și de instanța de apel; instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra motivelor invocate în apel”*, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și reprezintă doar opinia subiectivă a recurentului, ce nu este susținută de careva circumstanțe concrete și nu confirmă sub nici un aspect temeiul de recurs invocat, or în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului declarat de procuror a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin decizia adoptată (f.d. 71-74, vol. II), corect a menținut sentința primei instanțe privind achitarea lui Fogheli Oleg, pronunțându-se pe toate chestiunile esențiale invocate în apelul declarat. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul

deciziei, care este expus clar, nefiind admisă nici careva eroare gravă de fapt care ar fi afectat soluția instanței de apel, aceasta fiind legală și întemeiată.

La fel, ce ține de motivele invocate, precum că *„partea vătămată Iațcova Valentina, a indicat direct în cadrul urmăririi penale la Fogheli Oleg, declarând despre caracteristicile specifice a ochilor, privirea acestuia, dimensiunile sprâncenelor. Partea vătămată a mai specificat că părul la persoana din poză este mai scurt, iar la făptuitor frizura în momentul comiterii infracțiunii era mai lungă”* Colegiul penal atestă că nu pot fi admise, or instanța de apel a indicat just în decizia sa (f.d. 72, verso), că partea vătămată Iațcova Valentina fiind întrebată despre motivele pentru a care a indicat asupra fotografiei inculpatului în cadrul acțiunii de recunoaștere a persoanei după fotografie, efectuată la 12 noiembrie 2014, a relatat că pe acea fotografie învinuitul avea careva caractere asemănătoare la înfățișare cu persoana care a atacat-o, iar Fogheli Oleg, dintre persoanele prezentate spre recunoaștere semăna cel mai mult cu infractorul, aceasta atât în prima instanță și în instanța de apel a indicat cu certitudine că Fogheli Oleg nu este persoana care a atacat-o, menționând că nu a fost influențată de nimeni să depună aceste declarații, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește.

Totodată, cât privește motivul specificat de recurent, precum că *„partea vătămată a fost intimidată înainte de începerea ședinței de către inculpat, fapt ce a provocat schimbarea poziției din partea lui Iațcova Valentina”*, Colegiul penal constată că este declarativ, or din materialele cauzei rezultă cert că atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, partea acuzării nu a prezentat careva date concrete sau probe în susținerea acestei presupuneri, iar partea vătămată, fiind audiată în instanța de apel (f.d. 60, verso, vol. II), a declarat că își susține declarațiile din prima instanță și a indicat că nu a fost rugată să își schimbe declarațiile, astfel ambele instanțe just au apreciat ca veridice declarațiile părții vătămate date în prima instanță și instanța de apel, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

În aceeași ordine de idei, în privința criticilor recurentului, precum că *„prima instanță și instanța de apel nu au clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, adoptând hotărâri ilegale de achitare”*, Colegiul penal conchide că nu sunt fundamentate pe un careva suport factologic, or atât prima instanță la adoptarea sentinței, cât și instanța de apel la pronunțarea deciziei de menținere a sentinței fără de modificări, corect au constatat că din probele prezentate de partea acuzării, în urma aprecierii fiecărei probe în parte, prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării

lor, nu se confirmă participarea lui Fogheli Oleg la săvârșirea infracțiunii imputate, din moment ce la cauza penală nu au fost administrate probe, care ar fi confirmat incontestabil vinovăția inculpatului, iar partea vătămată a indicat cu certitudine că Fogheli Oleg nu este persoana care a comis infracțiunea de jaf, or și CtEDO în pct. 25 din hotărârea sa, în cauza Capeau c. Belgiei din 13 ianuarie 2005, a statuat că *„în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării...”*.

Cu referire la alegațiile recurentului, precum că *„instanța de judecată nu a luat în considerare caracteristica inculpatului, care are un comportament neadecvat în societate, a comis anterior încălcări a ordinii publice, se caracterizează negativ”*, Colegiul penal reține că aceste circumstanțe nu probează faptul săvârșirii de către Fogheli Oleg a infracțiunii incriminate, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, iar invocarea acestora în instanța de judecată, nu confirmă vinovăția inculpatului și sunt irelevante, având importanță doar în sensul caracterizării persoanei și sunt luate în considerare de instanța de judecată doar ca criteriu de individualizare a pedepsei, în cazul în care instanța de judecată adoptă o sentință de condamnare.

În privința motivelor invocate de recurent, precum că *„instanța de apel superficial a examinat probele acuzării și a apărării, pronunțând o decizie ilegală; probele prezentate de acuzare dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar instanța de apel a indicat că acestea urmează a fi respinse cu motivarea neunivocă a probelor”*, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că acestea reprezintă dezacordul recurentului cu aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, ceea ce nu constituie un temei de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de procuror este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Fogheli Oleg Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda